

Postní doba, kterou začínáme, je časem pro naši spásu. Ježíš na svém životě ukazuje, jak máme žít. Jakmile začal Pán Ježíš veřejně působit, tak teprve tehdy se stal pro ďábla nebezpečným. Stejně tak my, když žijeme ve stavu určité lhostejnosti k víře a k Bohu, nejsme pro satana nebezpeční. Ovšem, když se začneme opravdu modlit a žít život víry, tehdy na nás zaútočí se zdvojenou silou. Leckdy si myslíme, že je tomu právě naopak: Když se modlím, když jsem zbožný, tak mne Bůh před útokem Zlého ochraňuje. Bohužel, právě tehdy je člověk pro ďábla skutečně nebezpečný a stává se jeho terčem!

Ve třech pokušeních, která satan Pánu Ježíši předkládá, se skrývají tyto otázky: O co doopravdy v životě jde? Jaký je smysl našeho života? Jaký smysl má existence Boha? Skutečným cílem pokušení je právě odmítnutí Boha, které vedle viditelných a reálných pojmů chleba, moci a bohatství se nám může jevit jako vedlejší záležitost. Jádrem pokušení je také morální aspekt. Pokušení nevede přímo k něčemu špatnému. To by bylo

příliš jednoduché. Teprve pod krásným obalem se ukrývá ďáblová léčka.

Ďábel bude vždy útočit na Krista a na jeho stoupence. Jeho působení bude vždy rafinované a mazané.

My si také snadno zvykáme na pokušení, na hříchy. Někdo denně kouří, někdo si popíjí, někdo si zvykl na antikoncepci,

jiný na pomlouvání, někdo jiný zas žárí a závidí. Je tomu tak, protože „synovec“ je rafinovaný a mazaný! Mezi světem tmy a Bohem trvá neustálý boj, kterého, ať chceme nebo ne, se účastníme všichni. Je ale na nás, jestli budeme

v Boží armádě, nebo nájemníky ďábla.

Pán Ježíš nás naučil, jak ďábla porazit. On ničí jeho taktiku tím, že zná Písmo sv. Možná i my bychom se měli naučit aspoň jednu větu z Písma sv. a ve chvílích pokušení ji opakovat. V boji proti Zlému nám také určitě pomůže známé rčení sv. Ignáce z Loyoly, které zní: „*Pracuj, jako by vše záviselo na tobě, ale důvěřuj a modli se tak, jako by vše záviselo na Pánu Bohu.*“

Přeji požehnanou postní dobu.

P. Jarosław

PODĚKOVÁNÍ

• • •

Milé sestry a bratři, farníci, čtenáři Farního listu. Chtěl bych touto cestou poděkovat otci Jarostawovi, otci Jendovi, Mons. A. Pintířovi, ostatním spolubratrům, bratrům kapucínům, terciářům a všem, o kterých ani nevím, a nerad bych někomu vynechal, za morální, ale hlavně modlitební podporu zvláště po dobu mé, dá se říci nečekané (náhlé), hospitalizace v důsledku srdečních problémů. Bylo a je mi to velkou podporou.

Dále považuji za svoji povinnost poděkovat otci vikáři vikariátu Strakonice

Bc. Romanu Dvořákovi a nemocničnímu kaplanovi Mgr. Pavlu Kortusovi, kteří za mnou pravidelně docházeli a přinášeli Eucharistického Krista na interní oddělení nemocnice ve Strakonících. Otec Roman mi hned první den udělil svátost nemocných. Ten den byl svátkem prvo-mučedníka jáhna Štěpána. Nebyla v tom jistá symbolika...? Modlili se za mě i mnozí, kteří mě příliš nebo vůbec neznají... Všem tímto upřímně z celého (ne příliš zdravého) srdce děkuji a žehnám!

jáhen Václav

O TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRCE NA SUŠICKU

• • •

V lednu na sušické náměstí zavítali Tři králové. Už tradičně přijeli na koních z jezdecké stáje Legacy Buršice. Na samotné akci promluvil i pan farář Wirth, který působí ve Zbuznicích, Těchonících a Hrádku. Promluvil o základních hodnotách a zvyklostech, které jsou spojené nejen s tradicí Tří králů, ale i obdobím celého adventu a Vánoc. V křesťanském názvosloví se svátek Tří králů nazývá také svátkem Zjevení Páně a slaví se šestý den nového roku a současně třináct dní po narození Ježíše. Tomu se do Betléma přišli poklonit tři mudrcové z východu – Kašpar, Melichar a Baltazar (tato jména však dostali až později). Jejich příchod je také neodmyslitelně spojen s Tříkrálovou sbírkou, kterou pořádá Charita Česká republika. Ředitel Charity Sušice Karel Weishäupel poděkoval všem dobrovolníkům, kteří se na pořádání celé sbírky podíleli a samozřejmě i všem, kteří v ní přispěli. S příchodem Tří králů na sušické náměstí je tradičně spojeno i vystoupení místního pěveckého sboru Svatobor. Za poslechu koled jsme si tak mohli užít samotný příchod tří mudrců a zakončit celé vánoční období. Ještě jednou chceme poděkovat všem, kteří nám akci pomohli organizovat nebo společně s námi vy-

stoupili.

Vy jste mohli do 15. ledna v ulicích potkávat tisíce tříkrálových koledníků přinášejících radost a požehnání. Letošní výtěžek sbírky bude opět pomáhat. Zvolili jsme si dva záměry, podpoříme klienty v nepříznivé životní situaci, v jejich materiální a finanční nouzi, kterou nemají možnost řešit jinak. Dále část výtěžku využijeme k zajištění minimálních provozních nákladů služeb, které by mohly být omezeny na činnosti kvůli výpadkům na veřejných rozpočtech a udržení jejich dostupnosti a kvality. Částka, která bude letos pomáhat dobré věci, nás ohromila! Je to krásných 610 134 Kč. Děkujeme všem lidem dobré vůle, kteří svou laskavostí plnili kasičky koledníků i ty statické. Během roku Vás budeme průběžně informovat,

kde konkrétně prostředky pomohly. Děkujeme!

Dále Vám přinášíme informaci o změně našeho sídla. Od 1. 1. 2023 došlo k oficiálnímu sloučení pobočky vedené a střediska Charity Sušice, které je kontaktním místem pro uživatele i zájemce o sociální služby na Sušicku, zázemím pro Sociální poradnu Racek i pro pracovníky sociálních služeb (vedoucí péče a poradny, koordinátora pečovatelek, asistentky poradny, zázemí sociálních pracovníků, pečovatelek). Nachází se zde také sklad kompenzačních pomůcek a místo výdeje potravinové a další materiální pomoci. Nyní už nás

najdete všechny pohromadě na adrese Havlíčkova 110, Sušice. Jsme tu pro Vás!
Lucie Mikulová, Charita Sušice

KAPLE SV. JOSEFA – KNĚŽICE

Milí čtenáři Farního listu. Jistě si vzpomínáte, že před časem zde vycházel „seriál“ o kaplích a kapličkách našeho farního obvodu. Poslední kaplí byla ta nejvýznamnější, kaple Anděla Strážce (Andělíček). Bylo to v říjnovém čísle roku 2019. Nyní díky panu Ing. Václavu Šmídlovi, který měl a má největší zásluhu na všech předchozích textech o kaplích, bude v tomto čísle pokračování a možná, že to ještě není konec...

Zápis z kroniky sester františkánek o zřízení zámecké kapličky v Kněžicích u Petrovic:

Poslední radostná zpráva z Kněžic. Dne 10. června 1957, po 10měsíční touze a očekávání, zavítal svátostný Spasitel natrvalo do jejich malé, krásné kapličky, která ústí ze zámeckého altánku zadním vchodem přímo do parku. Vchod je zastřen hedvábnou bílou záclonou, což zvyšuje výzdobu kaple. Oltář sv. Josefa z třebíčské kaple byl opraven a nátěr obnoven p. Ježkem, který prý tvrdí, že je tato svatyňka nejhezčí ze všech, co zná. Ovšem je ale malá a žádná místnost před

• • •

ní, takže při větší návštěvě věřících zbývá pro ně pouze schodiště. Zato je to ale tím útulnější pro milé sestry, které mají zde vykonávat společné modlitby. Svěcení kapličky proběhlo jen velmi skromně, pouze jednoduchý výkrop. Bylo to nutné s ohledem na poměry... Pán Ježíš přesto při první mši svaté téhož dne, na svatodušní pondělí poprvé tam sloužené, jistě s radostí sestoupil mezi své ovečky, aby jim požehnal. I hodné rodině pana správce a paní varhanici z Petrovic, jediným z hostům z „venčí“... Slavnostnímu svěcení byla přítomna ctihodná matka představená a tak Duch svatý připravil všem radost. Kaplička byla zasvěcena sv. Josefovi, jehož socha je na oltáři.

Tolik, milí farníci a čtenáři, z dobových pramenů... Podle krátkého zápisu v děkanské kronice v Sušici kapličku vysvětil P. Václav Němec, rodák z Velhartic, který přišel do Sušice 2. května 1957. Ve vykonstruovaném procesu byl v roce 1967 odsouzen na 4,5 roku do vězení a zákazu kněžské služby na 5 let...

jáhen Václav

RADOSTNÁ ZPRÁVA Z ADOPCE NA DÁLKU

• • •

Milí farníci – dobrodinci dětí v pomoci Adopce na dálku. Díky Vaší štedrnosti se i letos podařilo získat potřebné peníze. Celkem jsme vybrali 49 355 Kč. Proto mohl pan farář poslat pro každé ze čtyř dětí, kterým pomáháme, po 10 000 Kč a ještě 9 355 Kč pro česko-ugandskou nemocnici sv. Karla Lwagy v Buikve v Ugandě.

V prosinci 2022 nám přišel dopis od naší nejstarší 23. leté dívky z Indie Joseline Dćosta. Sděluje nám v něm radostnou zprávu, že úspěšně dokončila poslední ročník bakalářského studia oboru ošetrovatelství na Institutu zdravotních věd sv. Ignáce v Honavaru. Děkuje nebeskému Otci, že jí poslal ty nejlepší sponzory a ona mohla úspěšně dokončit studia. Až dojemně nám vyjadřuje svoji vděčnost za vše, co jsme pro ni udělali. Dosáhla tak svého dávného snu stát se ošetrovatelkou a sloužit lidem. Protože tak získala zaměstnání, bude finančně vypomáhat svým rodičům a třem mladším sourozencům, aby také mohli nadále studovat. I my můžeme být vděční, že jsme s ní mohli alespoň na dálku prožít velký kus jejího života. Pomáhali jsme jí od roku 2004, kdy jí bylo 5 let. Za tu dobu nám od ní přišlo 39 dopisů, které jsme si četli na hodi-

nách náboženství a na které jsme s dětmi odepisovali.

Namísto Joseline, která už od nás pomoc nepotřebuje, jsme se souhlasem pana faráře vybrali se staršími dětmi z náboženství novou holčičku, které chceme pomáhat. Jmenuje se Christine Nalukwago a je z Ugandy. V květnu jí bude 10 let a dosud nechodí do školy. Je totiž hluchoněmá. Speciální škola pro hluchoněmé děti je od nich poměrně vzdálená, takže by tam musela i bydlet, a proto i školné je vysoké. Díky naší pomoci bude moci do této školy nastoupit.

Christine Nalukwago

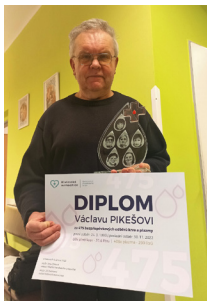
Její rodina je velmi chudá. Christine bydlí v malém domku s dědou a babičkou,

kterí ji vlastně vychovávají. Společně s nimi tam bydlí i její tety a bratrance a sestřence. Vzájemně si pomáhají a každý má doma nějaký úkol. Christine má na starosti mytí nádobí, nošení vody a zametání. Ráda vyrábí panenky a hraje hry s ostatními dětmi. Nemá ale ráda, když se jí někdo posmívá. Ráda chodí se svojí rodinou do kostela a dívá se, jak tam ostatní děti tančí a zpívají. Moc by si přála chodit do školy jako ostatní děti. Jednou by chtěla být kadeřnicí.

Vojtěch Šmídl

475

Úžasných 475 bezpříspěvkových odběrů krve a plazmy dosáhl v listopadu Václav Pikeš ze Sušice. Bohužel kvůli zdravotním potížím už na vytouženou pětistovku nedosáhne, neboť mu lékaři další odběry nedoporučují. I tak zůstane dlouho rekordmanem klatovské transfuzky. Dnes mu proto

celé oddělení poděkovalo za 30 let návštěv a 320 odevzdaných litrů životodárných tekutin. Jménem všech pacientů, které jeho krev pomohla uzdravit či zachránit, se s poděkováním přidává celá nemocnice.

Facebook
Klatovské nemocnice

ZE SUŠICE ZA ŘEKOU...

• • •

Zkusíme volně navázat na naše kapucínské vyprávění „na pokračování“. Nečekaně se tak vrátíme ještě do prosince.

V neděli 4. 12. se naši ukrajínští přátelé přesunuli do Kašperských Hor, na pouť ke sv. Mikuláši. Důvod je jasný: tento světec je velmi populární i mezi pravoslavnými křesťany. V pozvání měla „prsty“ rodina Markova, která také spoluorganizovala program pro farnost a pro ukrajinskou komunitu. Díky moc za tuhle neuvěřitelnou službu a velkou lidskou citlivost!

Na druhý den br. Samuel odcestoval na chvíli na Moravu a z br. Petra se stal mikulášský doprovod. Vlastně to bereme jako velké privilegium, když na nás vyjde, že můžeme doprovázet sv. Mikuláše i s jeho andělským ansámblem. Člověk tak zakouší „lokální nebe“, třebaže ho trochu narušují čerti... Kněz dostává prostor, aby rodině a celému domu požehnal. Tentokrát na přesun byla potřeba tři auta, podařilo se navštívit šestnáct rodin. Velké poděkování patří „svatomikuláské“ rodině, která se po skončení akce proměnila v jednu velkou občerstvovací stanici.

vizitaci (ta proběhla 30. 11. za přítomnosti Petra Bonaventury Tesaříka OFS a o. Kryštofa Skibiňského OFMConv.) jsme se tedy dočkali vizitace také my. Při pondělní ranní mši sv. nás o. Piotr povzbudil svou promluvou, kterou z polštiny výborně překládal o. Jarostaw. Náš o. farář si i u snídaň se svým krajanem zavzpomínal mimo jiné na studijní léta a zároveň nám vydal hezké dobrozdání. Po obědě bratři využili prostor pro osobní rozhovory s generálním rádcem.

Naši kapucíni s o. Piotrem a o. Dismasem

Ve středu (14. 12.) proběhl v kostele sv. Felixe kontrolní den. Br. Damián oficiálně přebíral zrestaurované části oltáře Ecce homo, na kterých – v rámci první etapy – pracoval MgA. Jindřich Šlechta. Znovu nám tak po oltářích „létají“ andělé. Fénix aktuálně hnízdí v kanceláři kvardiána.

Pak už se nezadržitelně blížilo předvánoční chystání kostela (14. a 15. 12.): umísťování stromků do stojanů, stavění betléma, úklid, nákup vánočních hvězd. Velmi děkujeme dvěma partám pomocníků a pomocnic, které se toho všeho zhostily. Jsme rádi, že jsme mohli také ve spolupráci s farností nabídnout rozšířený čas pro svátost smíření, rovněž v rámci Modliteb žen, i když naše síly byly omezené zdravotním stavem br. Jana.

Na Štědrý den proběhla v klášterním kostele dětská „půlnoční“ mše sv.

Tým sv. Mikuláše

V neděli večer (11. 12.) k nám zavítala vzácná návštěva z Říma: generální rádcce Piotr Stasiński OFMConv. Po terciářské

Zdá se nám, že tentokrát byla pozvednuta o level výš. Čím? Děti obstaraly hudební a pěvecký doprovod (též za pomoci rodičů) a ostatní děti si s sebou do kostela přinesly zvonečky. Takže se v zaplněném kostele hrálo, zpívalo a zvonilo, byl to takový „rachot Boží“. Zvonečky jsme využili i při dětském kázání, kdy se děti na chvíli proměnily v anděly vítající narozeného Krista. Po liturgii u Sv. Felixe následovala společná večeře i s místními kněžími: takže se modlíme nešpory u betléma, pak jsme společně u jídla, pozvudíme se a potom se

zase rozloučíme a jdeme sloužit Sušickým či do okolních farností. Jinak, až potkáte o. Adolfa, schválně si nechte povědět, jaký je rozdíl mezi sušickou a nuželickou rybí polévkou... Děkujeme také fanicím, které pomáhaly připravit štedrovečerní večeři.

Liturgicky náročnější dny byly spojeny i s přelomem roku. Br. Petr zaskakoval ve velhartické a jeleznorudské farnosti. Na silvestra jsme jako komunita slavili konec roku hned dvakrát: využili jsme posezení na sušické faře, a poté jsme byli pozváni ukrajinskými rodinami k velkorysé hostině. Na Nový rok při liturgii u nás hrála místní chválová skupina, zatím ještě beze jména, ale to se mělo brzy změnit...

Ve středu (4. 1.) vedl br. Petr pohřeb naší dobrodinkyně, paní Marie Matějkové, a ve čtvrtek se rozezněly zvony a zvaly k modlitbě za zesnulého emeritního papeže Benedikta XVI.

Mile „našlapanou“ jsme měli slavnost Zjevení Páně. Po dopoledních službách a rychlém obědě jsme vyrazili jako tři králové do terénu. Artaban musel ještě zůstat doma. A zdá se, že jsme ustanovili klášter-

ní rekord: dvacet dva navštívených rodin od Sušice, přes Kašperské Hory až do Dolejšího Krušce. Jedna z velmi vydařených zastávek se uskutečnila v Rejštejně, kde jsme byli pozváni k požehnání místní hasičské zbrojnice. Br. Damiánovi se odtamtud ale vůbec nechtělo, jak mu tam bylo dobře. Rádi ovšem vzpomínáme na zastávku u všech rodin, děkujeme za milá přijetí. Klášter jsme třikrát žehnali následující den, kdy „naše“ ukrajinské rodiny byly ve svém vánočním slavení.

V neděli (8. 1.) pro změnu z kostelního kůru zazněly latinské zpěvy

v podání sušického chrámového sboru. Následující den si někteří bratři šli ze zvědavosti poslechnout prezidentského kandidáta Pavla Fischera, děkujeme za odvalu zorganizovat tuto besedu. Asi jsme byli ve Smetanově sálu vůbec poprvé...

Rádi jsme využili pozvání na představení Dámský krejčič (13. 1.). Ne, že bychom potřebovali něco ušít, ale docela nás baví pohled do světa zprostředkovaný divadelním spolkem SušDivOch. No, a také jsme přece kulturní lidé!

Mezi různými skupinami, které k nám přijíždějí do kláštera, jsou i takové, které touží po duchovním programu. Což nás docela těší. Na víkend (od 20. 1.) třeba přijelo společenství Cestou k životu, pro ně měl br. Petr svědectví a přednášku o našem poznávání a vnímání Boha. A těšíme se z jedné krásné události: z bezejmenné chválové skupiny se stala Chevra a takto už u nás zpívala (22. 1.) Svůj název si vzala z hebrejštiny. Slovo chevra mimo jiné znamená společenství, v němž je přítomno chaverut – přátelství. Jsme rádi, že chválový zpěv bude mít u nás místo i při nedělní liturgii, minimálně jednou za

měsíc. Pište si tedy do diáře: 26. 2., 26. 3., 23. 4., 21. 5., 18. 6.

V sobotu 28. 1. se u nás sešlo farní společenství při příležitosti křtin. A můžeme potvrdit, že se slavilo velkoryse. Br. Jan v kázání předpovídal, že by z malého Jakuba Melchera mohl být jednou kněz, uvidíme... Každopádně teď mu přejeme, aby se z něj stal dobrý člověk a dobrý křesťan. Hudební doprovod obstarala rodina Kourova. A kdo přišel, určitě neprohlopil.

Velké poděkování také patří úklidové povánoční skupině. S klidem jsme pak mohli odjet slavit Hromnice do Českých Budějovic. O tomto svátku se tradičně ve svých diecézích biskupové setkávají s řeholníky. Duchovní program a povzbuzení tentokrát pro nás měl o. Vojtěch Kodeš, jeho slovo šlo opravdu pod kůži. Přednáška se konala už v nově opravených prostorách biskupství. Potkali jsme se tam také s Michalem Hasoněm z Dlouhé Vsi, který složil první sliby u bratří cisterciáků ve Vyším Brodě.

Ještě jednu věc ze začátku února je třeba zmínit: Václav Diviš měl u nás 1. 2.

Přednáška Mgr. Václava Diviše

přednášku, kterou jsme si připomněli Mezinárodní den památky obětí holocaustu.

Vycházel mimo jiné ze vzpomínek Sinaje Adlera, Evy Erbenové a Krystyny Żywulské. Rozsáhlejší pojednání byste našli v Sušických novinách.

Vážíme si též velkorysého pozvání na dětský karneval a farní ples (4. 2.). Něco z karnevalu se dostalo i do nedělního kázání br. Petra. V něm rozjímal mimo jiné nad evangelním povzbuzením „Vy jste světlo světa“: »Včera jsem se byl na chvíli podívat na dětský karneval. Objevil jsem tam spoustu kočiček, Večernička jsem tam potkal, několik Spidermanů, námořníků, mluvil jsem se Saxonou a s Pipi Dlouhou punčochou, taky jsem tam

narazil na kašpárka, čarodějnici, mořskou pannu, vílu, na Jamese Bonda i na mušketýry. A vlastně jsem byl potěšený už jenom tím pohledem na děti, které tam různě poskakovaly či soutěžily. Vlastně jakýkoliv úsměvem můžeme někomu prosvětlit jeho temnoty, jenom, když si někoho všimneme, tak se druhému stáváme světlem..., nebo když mu řekneme hojivé slovo. Stačí i takové drobné momenty a on si to Bůh potom použije. Jen je dobré si připomínat, odkud bereme sílu a ono světlo, aby to naše srdce bylo harmonizované s Bohem. Možná, kdyby Ježíš mluvil na dětském karnevalu, tak bychom třeba slyšeli: „Milí broučci a světlušky, lucerňičky do ruky a buďte světlem pro druhé, přidejte úsměv a rozleťte se do celého světa...“« Na farním plese bylo samozřejmě také moc dobře...

Ve čtvrtek (9. 2.) jsme oslavili půlku-laté narozeniny br. Jana. Krásně se nám to podařilo spojit i s oslavou narozenin o. Jarostawa. Br. Petr na dva dny zmizel na Kříš, kde měl pro animátory tři povzbuzení, jak se zorientovat v žalmech a jak je také používat při osobní modlitbě. A také jsme se rádi potkali (13. 2.) s p. Vladimírem

Bartošem, jenž si pro nás přichystal historické okénko ohledně našeho kláštera. Ve středu 15. 2. jsme zavítali do Kašperských Hor, do informačního střediska Národního parku Šumava, na cestovatelskou přednášku o Švédsku v podání manželů Romana a Lucie Žaloudkových. Byla výborná. Celý tento projekt stojí za pozornost.

Jinak br. Damián se Samuelem zvelebují klášter, aktuálně si „hrají“ s drobnými stavebními úpravami, aby všechno fungovalo, jak má. A opravený vozík a tračkar vyšly z ruky br. Samuela už také mnozí viděli. Aktuálně se těšíme na Tlustý čtvrtek... Že nevíte, co to je? Hm, tak třeba v příštím čísle Farního listu...

bratří kapucíni

ČEŠTÍ DELEGÁTI NA EVROPSKÉM SYNODÁLNÍM SETKÁNÍ: „SYNDALITA SE TÝKÁ VŠECH POKŘTĚNÝCH“

• • •

V úterý odpoledne na evropském synodálním setkání v Praze promluvili zástupci poslední třetiny biskupských konferencí. Začínali čeští delegáti – Hana Pohořalá a P. Josef Mikulášek.

Tématem druhého dne synodálního naslouchání jsou napětí a otázky, které Synoda o synodalitě otevřela a ozřejmila. I navzdory napětím ale může církev kráčet společně, zdůraznila moderátorka odpoledního programu Beate Gilles, generální tajemnice Německé biskupské konference. „Motto našeho setkání zní 'Rozšíř prostor svého stanu'. Stan stojí nejlépe, když je propnutý do různých stran,“ otevřela setkání německá teoložka.

Delegátka české katolické církve Hana Pohořalá na úvod zhodnotila přijetí synodálního procesu v České republice: „V našem kontextu je potřeba říct, že vnímání synodálního procesu bylo ovlivněno zkušeností Plenárního sněmu katolické církve, který zde proběhl v letech 1997–2005 a jehož výsledek byl provázen zklamáním z 'promarněné šance'. I přesto byla synodální proměna církve vítána jako možnost změny církevní 'kultury' a překonávání dosavadního strachu katolíků vyjadřovat se k životu a směřování katolické církve, a to navzdory skutečnosti, že církevní prostředí není vždy bezpečným a otevřeným prostředím pro naslouchání, sdílení se a rozlišování.“

Ve zbylé části vyhrazených šesti minut se Hana Pohořalá spolu s olomouckým

teologem P. Josefem Mikuláškem věnovala synodálnímu stylu ve všedním životě církve a formaci kněží i laiků. „Synodalita se týká všech pokřtěných, proto je důležitá formace k synodalitě ve všech životních stavech. Asynodální podoba církve představuje reálnou hrozbu. Schopnost si v dobré víře naslouchat a poctivě rozlišovat na všech rovinách života církve je klíčová. Například rozhodování bez synodalitě může být zkratkovité, neúplné a násilně ukládané silou autority. Úlohou církevní autority je naopak vytvořit ovzduší, ve kterém je možné svobodně a zodpovědně hovořit o všem, aniž by se kdokoliv musel obávat nepříjemné stigmatizace,“ prohlásil P. Mikulášek.

„Je třeba vypracovat integrální model formace kandidátů kněžství i permanentní formace kněží k synodalitě, zahrnující nejen intelektuální a spirituální formaci, ale také růst v sebezpoznaní a učení se 'soft skills', včetně kompetencí leadershipu, což napomůže k efektivnímu rozvoji týmové práce v církevních společenstvích,“ naznačil P. Mikulášek směr k novému promýšlení rolí v církvi, které by vycházely z mužských a ženských charismat: „Větší účast žen změní církev ku prospěchu podoby, jakou ji

chce Kristus mít," stojí dále v dokumentu české delegace, kterou kromě Pohořalé a P. Mikuláška tvoří pražský arcibiskup Mons. Jan Graubner a P. Prokop Brož.

Do třetí třetiny biskupských konferencí v abecedním pořádku patří i Švýcaři, kteří se postarali také o jednu z meditačních pauz mezi příspěvky. Zatímco jiné delegace pouštěly nahrávky s duchovní hudbou, Švýcaři zorganizovali společný zpěv písně z Taizé, na kterou navázala chvíle ticha. Španělské delegátky o pár chvil později zdůraznily, že by se nemělo zapomínat na riziko osamělosti a izolace kněží. Zdůraznily také, že „nejdůležitější

místem pro výchovu a formaci je rodina.“ „Pokud církev není synodální, nikdo se v ní nemůže cítit opravdu doma,“ navázala Tímea Bertalanová, která zastupovala Cyrilometodějskou biskupskou konferenci, která sdružuje katolíky ze Srbska, Kosova, Černé Hory a Severní Makedonie. Bertalanová vyzvala též k hlubokému naslouchání mladým lidem, bez kterých je budoucnost církve nemožná.

Večerní modlitbu na závěr programu pro ostatní účastníky Kontinentálního synodálního setkání přichystala Ukrajinská řeckokatolická církev.

Zdroj: www.cirkev.cz
Fotografie: Jana Podhorská

SETKÁNÍ PRO DÍVKY U SESTER V ČB

• • •

Několik děvčat ze sušické farnosti se již počtvrté zúčastnilo akce s jednoduchým názvem „Setkání pro dívky“. Tuto skvělou akci organizují sestry z Kongregace Školských sester de Notre Dame v Českých Budějovicích. Patří jim za to naše velké díky, zvláště sestře Zdeňce, která celou akci vede a pracuje s děvčaty. Vážíme si toho, jak obětavě, několikrát do roka, připravuje se svým týmem víkend plný modliteb, her a různých workshopů. Díky za jejich obětavost a trpělivost, obzvláště v době, kdy ve většině farností právě takovéto akce chybí...

„Víkend u sestřiček se mi líbil. Hrály jsme různé hry, jídla byla skvělá, měly jsme i volné chvíle. Mohly jsme jít na zahradu, anebo si povídat. Vyrobity jsme si andělky z drátků a také jsme šly do kaple.“

Anežka

„A taky jsme si mohly zavzpomínat na časy, kdy jsme byly ještě malými dětmi. Mohly jsme si pohrát s hračkami pro 5leté děti. Hrály jsme tam na schovávanou a spoustu dalších her. Večer před ulehnutím do postele jsme šly do kaple a tam jsme si společně zazpívaly písničky a pomodlily jsme se za naše rodiny.“

Klárka

O NAŠEM JENDOVÍ ŠVEHLŮ

• • •

Na podzim loňského roku jsme přišli o férového, obětavého, spolehlivého křesťana, taktéž hráče na trubku. Člověka veskrze dobrého (alespoň jak jsem ho poznal). Možná se té chvíli u něho setkala moc, ale on takový prostě byl.

Jenda měl tři děti, které jdou v jeho šlépějích, zejména Jan junior, který se zasloužil o znovuvytvoření sušické kytarové mše svaté. A dále pokračují i vnuci. Rád je vždy vidím.

A pak si řeknete, že je někdo nahraditelný. Říkali jsme si s kamarády křesťany, že přijde určitě hned do Nebe. V kostele nám bude chybět a také chybí. Už tam zkrátka nikdo nesedí.

Jendův rodinný život moc neznám, potkával jsem ho převážně v kostele. Také jsem tam vídal jeho rodinu. A tenkrát, když už byl hodně nemocný, mi podal ruku a řekl, že mne u oltáře rád vidí.

Milan Kotál

Křty 10

Sbírky pro farnost i pro Andělíčkůk – 574 892 Kč

Svatby 4

Sbírky účelově vyhlášené – 166 899 Kč

Pohřby 28

CHYSTÁ SE

- Ne 19. 2.** V neděli je **sbírka na „Svatopetrský haléř“**. Sbírká je určena k tomu, aby Svatý otec mohl jménem církve přispět ke zmírnění bolesti ve světě.
- Po 20. 2.** **Modlitby žen**; společná modlitba žen v sušickém klášteře od 20.00 h,
Po 20. 3. možnost ke svátosti smíření, duchovnímu rozhovoru nebo přímlyvné modlitbě.
- St 22. 2.** **Popeleční středa**; začátek doby postní. Mše svatá s udílením popelce v 9.00 a v 18.00 h u Sv. Václava a v nemocnici ve 13.00 h.
- Pá 24. 2.** **25 hodin v klášteře**; od pátku do soboty 25. 2. se uskuteční pro přihlášené děti z hodin náboženství 25 hodin v klášteře – **postní duchovní soustředění** na téma MILOSRDENSTVÍ.
- So 25. 2.** **Půst chlapů**; začíná v děkanském kostele v 5.15 h. Na programu je adorace, mše svatá s ranními chválami, promluva, zamyšlení, společenství.
- So 18. 3.** **Ministrantská schůzka na faře**; zveme všechny kluky a holky ministranty a zájemce o ministrování na pravidelné setkání na faře a v kostele v sobotu od 9.30 do 11.30 h. Těší se na Vás P. Jarostaw, P. Jenda a katecheta Vojtěch.

PŘIPRAVUJE SE

- So 13. 5.** **Pouť pro děti i dospělé vikariátu Sušice-Nepomuk na Svatou Horu**; pojedeme společně autobusem s naším panem farářem. Mše svatá v bazilice Panny Marie, další program se připravuje.
- Pá 2. 6.** **Noc kostelů 2023**; hledáme pomocníky na akci Noc kostelů. Prosíme o přihlášky v sakristii.

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 1 / 2023 (205), vyšel dne 18. 2. 2023.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 24. 3. 2023.